

Natuur mag „ordenen” in het Cornjumer Bos

*Op den duur een rijker en
interessanter flora, zo
verzekert Louis G. le Roy*

Het Cornjumer Bos, wijdse naam voor een idyllisch plukje bomen, struweel, een singel en enkele lindenlaantjes rond een romantisch huisje-met-een-bruggetje, is de laatste tijd wel veranderd. Wat het eertijds een plekje in het vlakke greidegebied, waar de natuur zich tot zekere hoogte mocht uitleven, maar de oude statige sfeer van een ietwat deftig wandelpark toch was blijven hangen, nu lijkt het of diezelfde flora er maar ongehinderd op los mag rommelen. Menige bezoeker steekt zijn kritiek niet onder stoelen en banken. Het woord „troep” is nog wel eens te horen, maar de stichting, die hier de scepter zwaait is voorlopig niet onrustig. Sinds de tuinarchitect Louis G. de Roy uit Oranjewoud van medebestuurders van het „It Fryske Gea” als voorzitter in de stichting is gekomen, worden zijn ideeën op het Cornjumer Bos toegepast.

„Het is de bedoeling, dat wij als bestuur hem de vrije hand laten, althans de eerste jaren”, zegt de secretaris, de heer P. D. Soepboer uit Britsum. „Het is even wennen aan de gedachte dat men de natuur hier zijn gang laat gaan. Daar wordt verschillend over gedacht, maar er zijn instellingen, die de zaak in de gaten houden, want het is niet de bedoeling, dat de oude stinsflora verdwijnt. De vijver willen we niet verloren laten gaan al begriep ik, dat Le Roy die wel in een moeras wou zien veranderd. Het bestuur staat achter de voorzitter. Over deze kwestie zijn geen controversen. Mocht men dat willen, dan is het eenvoudig om alles weer in de oude staat te brengen met wat hakken en spuiten. Alleen het gras verbroeit wat, maar verder kan er niks bederven.”

Het Cornjumer Bos maakt op de onvoorbereide wandelaar een volstrekt verwaarloosde indruk. Omgevallen bomen worden overwoekerd door planten, dichte bossen brandnetels wuiven op de wind, de struiken staan in plukken lang gras, het stenen bruggetje in het loopcircuit mist nog meer van zijn leuning dan een paar jaar geleden, de vijver is op verschillende plekken dichtgeslibd en met gras overwoekerd. Af en toe

stijgen gasbellen traag naar de oppervlakte of een of ander watermonster in de drab van de weke bodem walmende boeren laat. Een kapot groentekistje is voor anker gegaan in een laag prut en het geheel zendt een geur uit van bederf en rotting.

Op z'n kop

Een woordvoerder van Staatsbosbeheer merkt er o.a. over op, dat men heel veel waardering kan opbrengen voor veel van hetgeen de heer Le Roy doet maar dat de manier waarop hij hier zijn lusten bot vierde misplaatst was. Inmiddels heeft Staatsbosbeheer geadviseerd hoe men het wat minder geavanceerd zou kunnen aanpakken en die raad zou de stichting opvolgen. „Dergelijke omgevingen rond buitens en bij ons rond de states en stinzen zijn door de tijden heen volgens een bepaald systeem beheerd, dat er mede op gericht was bepaalde planten te handhaven. Dat is de stinzenflora, plantjes, die volgens oude verhalen eens uit verre landen door reizigers, monniken en kruisridders naar onze streken werden gebracht en vooral werden behoeft in de tuinen en parken rond die buitenverblijven. Tenslotte bleef de stinzenflora in Friesland in hoofdzaak over. Le Roy nu wou hier

(Vervolg op pagina 5)

Als het aan Le Roy ligt gaat die vijver op den duur dicht. Ook dat hoeft de mens niet uit te voeren. De natuur zal er zelf voor zorgen.

LOUIS G. LE ROY uit Oranjewoud: laat in het Cornjumer Bos meer aan de natuur over en minder aan de mens.

**Dat wij
originele
trouwfoto's**

maken wist U al.

Maar dat U ter gelegenheid van Uw
ondertrouw

GRATIS

op de foto kunt misschien niet.
Daarom nu naar

Foto Tjerk de Jong

Weerd 1a LEEUWARDEN Tel. 22515

